

10 Δεκεμβρίου 2022

Αββάς Ιουλιανός, Φλογίστηκε από τον θείο έρωτα, ώστε να μεθάει από τον πόθο και να μη βλέπει τίποτα από τα γήινα!

/ [Σοφίας Πατερικής Απαύγασμα](#)

(Επιμέλεια Στέλιος Κούκος)

Ο Ιουλιανός, τον οποίο οι ντόπιοι για να τον τιμήσουν, τον φώναζαν Σάββα (το όνομα μεταφερόμενο στην ελληνική γλώσσα σημαίνει γέροντας), έστησε την ασκητική καλύβα στη χώρα που παλαιότερα ανήκε στους Πάρθους, τώρα όμως την ονομάζουν χώρα των Οσροηνών· αυτή εκτείνεται δυτικά μέχρι την όχθη του ποταμού -το όνομα του οποίου είναι Ευφράτης- και ανατολικά ορίζει τα σύνορα της Ρωμαϊκής αυτοκρατορίας· διότι ακολουθεί στη συνέχεια η Ασσυρία, που είναι η δυτική άκρη του Περσικού βασιλείου, την οποία οι μεταγενέστεροι ονόμασαν Αδιαβηνή. Σ' αυτήν την περιφέρεια υπήρχαν πολλές, μεγάλες πόλεις και πολυάνθρωπες, μεγάλη έκταση κατοικημένη, αλλά και ακατοίκητη και έρημη.

2

Ο θείος αυτός άνδρας, αφού κατέλαβε μία άκρη αυτής της ερήμου και βρήκε σπηλιά αχειροποίητη, που δεν ήταν καλά και σωστά ανοιγμένη, αλλά μπορούσε μόλις μετά βίας να παρέχει σκέπη σ' αυτούς που ήθελαν να βρουν καταφύγιο, με μεγάλη χαρά κατοίκησε σ' αυτόν τον χώρο, θεωρώντας τον πολυτελέστερο από τα παλάτια που λάμπουν με το χρυσό και το ασήμι.

Μέσα σ' αυτή ζούσε, παίρνοντας τροφή μια φορά την εβδομάδα. Και τροφή του ήταν ψωμί φτιαγμένο από κεχρί και μάλιστα με τα πίτουρα, προσφάγιο τα αλμυρά, και ποτό γλυκύτατο το τρεχούμενο νερό των πηγών, και αυτό όχι χορταστικό, αλλά όσο χρειαζόταν ανάλογα με την τροφή που είχε πάρει πριν. Πολυτέλεια και απόλαυση και πλούσιο τραπέζι γεμάτο από όλα ήταν γι' αυτόν οι ψαλμοί του Δαβίδ και η συνεχής ομιλία με τον Θεό.

Και ενώ απολάμβανε άπληστα αυτά δεν ήθελε να χορτάσει, αλλά πάντοτε έτρωγε και πάντοτε φώναζε δυνατά; «τα λόγια σου είναι σαν γλυκίσματα στον λάρυγγά μου, κάτι παραπάνω από μέλι και κερί στο στόμα μου». Διότι άκουσε πάλι τον μακάριο Δαβίδ να λέγει, «οι κρίσεις του Κυρίου είναι αληθινές, είναι δίκαιες σε όλη τη γραμμή και επιθυμητές περισσότερο από το χρυσάφι και τον πολύτιμο λίθο και περισσότερο από το μέλι και το κερίν».

Άκουσε πάλι αυτόν να λέγει «να αγαπάς τον Κύριο, και θα σου δώσει αυτά που ζητά η καρδιά σου»· και πάλι, «ας ευφρανθεί η καρδιά αυτών που επιζητούν τον Κύριο»· και «εύφρανε την καρδιά μου, ώστε να φοβούμαι το όνομά σου»· και «δοκιμάσατε και δέστε ότι ο Κύριος είναι χρηστός», και «δίψασε η ψυχή μου για τον ισχυρό και ζωντανό Θεό», και «κόλλησε η ψυχή μου από πίσω σου», και μετέθεσε στον εαυτό του τον έρωτα αυτού που είχε πει αυτά.

Διότι γι αυτό ο μεγάλος Δαβίδ ψάλλοντας τα δίδασκε, επειδή ήθελε να κάνει πολλούς κοινωνούς και συνεργαστές του Θεού· δεν διαψεύστηκε η ελπίδα του, αλλά και αυτόν τον θαυμάσιο άνδρα και μυριάδες άλλους τραυμάτισε με τον θείο έρωτα. Πράγματι τόσο πολύ αυτός φλογίσθηκε από τον θείο έρωτα, ώστε να μεθάει από τον πόθο και να μη βλέπει τίποτα από τα γήινα, αλλά μόνο τον Αγαπητό και να ονειρεύεται τη νύχτα και να φαντάζεται την ημέρα.

3

Πολλοί από αυτούς που έμαθαν γι' αυτήν την άκρα φιλοσοφία του, άλλοι γείτονες και άλλοι μακρινοί (διότι η φήμη του έτρεχε με φτερά παντού) έτρεξαν παρακαλώντας να μετάσχουν στο παλαιστήριο και να περάσουν το υπόλοιπο μέρος της ζωής τους κάτω από τις οδηγίες του, έχοντας τον γυμναστή και παιδοτρίβη. Διότι όχι μόνο οι πετεινοί λαλώντας μαζεύουν κοντά τους τις όρνιθες και καλούν τους και τους ομογενείς για να τους παρασύρουν στις γύρω στημένες παγίδες αλλά και οι άνθρωποι κυνηγούν τους ομοφύλους τους άλλοτε για να τους καταστρέψουν και άλλοτε για να τους σώσουν. Συναθροιζόμενοι μ' αυτόν τον τρόπο, γρήγορα έγιναν δέκα, έπειτα διπλάσιοι και τριπλάσιοι, και ύστερα συμπλήρωσαν τον αριθμό εκατό.

Συνεχίζεται

Από τον τόμο «Φιλοκαλία των νηπτικών και ασκητικών», Θεοδωρήτου Κύρου, «Φιλόθεος Ιστορία η ασκητική πολιτεία» των Πατερικών Εκδόσεων Γρηγόριος ο Παλαμάς. Κείμενο, μετάφραση, σχόλια Σταυρούλα Ζαχαριάδου, Θεολόγος.

<https://bit.ly/3Ye7928>